

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzczak

w sprawie z powództwa B. P. i L. P.
przeciwko P. w W.
o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 27 września 2016 r., sygn. akt VI ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powodów na rzecz pozwanego kwotę 4050 (cztery tysiące pięćdziesiąt 00/100) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten odpowiada charakterowi skargi kasacyjnej, jako nadzwyczajnego środka

zaskarżenia, o dominującym publicznoprawnym charakterze, przysługującego od orzeczeń wydanych po przeprowadzeniu dwuinstancyjnego postępowania sądowego, w którym sąd pierwszej i drugiej instancji dysponuje pełną kognicją w zakresie faktów i dowodów. W powiązaniu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. oznacza to, że w skardze kasacyjnej nieodzowne jest powołanie i uzasadnienie okoliczności o charakterze publicznoprawnym, które stanowią wyłączną podstawę oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie skarżący B.P. i L.P. powołali się na istnienie następującego zagadnienia prawnego: „Czy ponoszenie przez obywateli zamieszkałych na terenie Obszaru Ograniczonego Użytkowania utworzonego wokół Lotniska (...) w W. kosztów związanych z zabezpieczeniem akustycznym budynku, przed formalnym uchwaleniem aktów prawa miejscowego ustanawiających Obszar Ograniczonego Użytkowania, w sytuacji, gdy zabezpieczenie takie wymagane było przez przepisy prawa budowlanego (...) można potraktować jako koszty związane z ochroną przed hałasem wywoływanym przez zakład poruszany siłami przyrody (...) i tym samym zasadne w kontekście ubiegania się o odszkodowanie od (...) P., czy też należy koszty te traktować jako nie związane z istnieniem położonego w sąsiedztwie nieruchomości Powodów lotniska. Nadto zasadne jest ustalenie, czy hałas lotniczy (...) wytwarza immisję (hałas) skutkujący spadkiem wartości tych zamieszkałych nieruchomości.”.

Powołanie się w skardze kasacyjnej na istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga sformułowania problemu prawnego i uzasadnienia, że ma on znaczenie dla rozwoju prawa lub precedensowy charakter. Problem ten powinien odnosić się do konkretnych, powołanych we wniosku przepisów prawa, zostać ujęty w sposób abstrakcyjny, a zarazem wiązać się z rozpoznawaną sprawą. Konieczne jest przy tym wskazanie argumentów, które prowadzą do jego rozbieżnych ocen oraz przepisów prawa, stanowiących oparcie dla formułowanego zagadnienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, niepubl.; z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, niepubl., z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, niepubl., z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14, niepubl.).

Sformułowane w skardze kasacyjnej zagadnienie nie odpowiadało tym wymaganiom. Skarżący nie wyjaśnili we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, na czym polega precedensowy i doniosły charakter tak przedstawionego problemu, nie wskazali również możliwych dróg jego rozwiązania i przemawiających za nimi racji, ani też względów, które przemawiałyby za jego rozstrzygnięciem przez Sąd Najwyższy z punktu widzenia publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Zagadnienie, pomijając niezręczności redakcyjne, zostało ponadto sformułowane w sposób kazuistyczny i w oderwaniu od jakichkolwiek przepisów prawa materialnego lub procesowego.

Dodać należało, że w świetle utrwalonego stanowiska Sądu Najwyższego, jedną z przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej na tle art. 129 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (jedn. tekst: Dz. U. z 2017 r., poz. 519 ze zm.) jest związek przyczynowy między wprowadzonym ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości, a szkodą (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2009 r., II CSK 546/08, Biul. SN 2009, nr 7, s. 11, z dnia 24 listopada 2016 r., II CSK 113/16, niepubl., i z dnia 14 czerwca 2017 r., II CSK 602/16, niepubl.). W sprawie ustalono tymczasem, w sposób wiążący dla Sądu Najwyższego (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), że powodowie dokonali przebudowy budynku co najmniej dwa lata przed wejściem w życie aktu prawa miejscowego obejmującego nieruchomość powodów obszarem ograniczonego użytkowania.

Natomiast co do drugiej ze spornych w sprawie kwestii, tj. zmniejszenia wartości nieruchomości, we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie powołano w istocie żadnych konkretnych jurydycznych argumentów. Stwierdzenie, że „(...) zasadne jest ustalenie, czy hałas lotniczy (...) wytwarza immisje (hałas) skutkujący spadkiem wartości (...) nieruchomości.”, nie odpowiada, co oczywiste, wskazanym wcześniej warunkom zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398¹ § 1 pkt 1 k.p.c. Podkreślić należało w tym kontekście, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie stanowią odrębne konstrukcyjne elementy skargi kasacyjnej, służące odmiennym celom. Nie jest przy tym rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie ewentualnych racji przemawiających za istnieniem przyczyny kasacyjnej, jeżeli nie powołała ich strona skarżąca we wniosku o

przyjęcie skargi do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2016 r., I PK 59/16, niepubl. i z dnia 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16, niepubl.).

Z tych względów, skoro skarżący nie powołali innych przyczyn kasacyjnych, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a co do kosztów art. 98 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw